

Universitätsbibliothek Paderborn

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

VI. Origenes iterum Athenas proficiscitur, Ambrosium obiter adit
Nicomediae, Athenis absolvit Commenatios suos in Iohannem & in
Ezechiel, alios inchoat in Canticum Cantic.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

ORIGENIANORVM

*In Capitoliis
in Maximis
¶ 8. b.* quo recidunt varia eorum sententiae, quorum alij per biennium, per triennium alij, teste A Iulio Capitolino, Maximum imperiale volunt. Maximino successit Gordianus. Annus Christi tunc agebatur 237, Origenis 52, Romanam Ecclesiam regebat Fabianus, in locum Anteri suffectus, qui Pontianum exceperat, cum uterque in Maximini persecutione tolerasset martyrium postquam hic sexennium circiter, mensem ille admodum unum summum Pontificatum tenuit.

VI. Nos illis temporibus alteram Origenis Atheniensem peregrinationem assignari posse censemus. At cum Cesarea Cappadocia discederet, Nicomediam obiter adiisse probable est, viendii Ambrolij cauila, qui impiorum vinculis elapsus, moram in ea urbe cum Marcella conjugé ac liberis faciebat: (liberos quippe, conjugem, fratres, ac sorores habuit Ambrolius: obiit autem superstite Origene, vitoque ipsi à multis datum narrat B Hieronymus, quod amici senis, & pauperis mortens non sit recordatus) Hinc eruditam illam ad Africanum dedit Epistolam, qua Susanna historiam frustra ab eo impugnatam confirmat, siuamque ei fidem & auctoritatem asserit. Atheniensis itineris ignoratur causa: illud scimus, optimis eum, quamdui in hac urbe agitavit, exercitationibus orium suum consumuisse, nam inceptos in Ezechielem Commentarios absolvit, (quod anno sexagesimo factum Erasmus arbitratur ex Suida, auctore nullius pretij, qui ex Eusebij pannis prius Originis elogium, in quo scriptum hoc extat, perturbare & incomposito consuit) & Canticum Canticorum expositionibus illustrare instituit: quarum quinque Tomos in ea elaboravit sede; reliquos totidem Cesarea Stratonis confecit. Circa hanc quoq[ue] tempestatem iampridem inchoatis in Iohannem Commentariis finem imposuisse verisimile C est, ut infra ostendam. Annuum tempus Atheniensi huic more tribuit Halloxius, nec tradico; liceat modo uniculque iudicium aliud ex re capienti dissentire.

VII. Pristinam itaque sedem, Cesaream Stratoni longo post tempore Origenes repetit, atque ibi suscepit Commentariorum in Canticum opus ad exitum duxit. Falluntur autem Magdeburgenses, cum aient scripsisse Suidam Originem annum atatis sue egisse sexagesimum, eum ea Commentaria exararet: tale enim quidquam apud Suidam nulquam reperias. Est apud Hieronymum venisse Firmilianum Cesarea Cappadocia Episcopum ad Originem, per causam locorum sanctorum, ut apud eum majorem Scripturæ sanctæ compararet notitiam, cum ipsum antea in Cappadocia diu secum habuisset. At Gregorius Nyssenus in Originis disciplinam receptum suis narrat cum Gregorio Thaumaturgo Firmilianum, Patrem Cappadocem, nondum Episcopum. Bis itaque Origeni eruditum se traxerit Firmianus; primum antequam Ecclesia, atque adeo Christo nomen dederit; iterum, postquam ex altero Atheniensi itinere Cesaream Stratoni reversus est. Rem autem ita narrat Eusebius, ut à neutro dissentiat.

VIII. Eruditione per idem tempus & ingenio florens Beryllus Bostrenorum Episcopus in heresim lapis est: cum Christianum, antequam humano fete illigaret corpori, nihil habuisse proprium, sed Deum divinitate paterna tantum, non propria ac sua sive doceret. Quam haeresim deinde instauravit ac propugnavit Sabellius. Episcopos adversum se complures Beryllus nefario dogmate concivit. Bostram illi in Synodus coeunt, multisque hominum velitationibus adoruntur. Id cum parum procederet, ad expugnandam hominis pervicaciam accersitus est Origenes, in ejus quippe peritia omnia sibi procliva fore sperabant omnes, & ejus consiliis acquiescebant. Frequentibus ille adversum Haereticos & Iudeos disputationibus iam ante exercitus, Beryllum summa humanitate, ac dexteritate aggressus est, variisque super ejus doctrina habitis sermonibus, comprehensum tandem errorum argumentis inscoquuit, ut eum penitus ejuraret Beryllus, siveque bona mente restitui pateretur. Quia re ex voto confecta in Palestinam fine mora Origenes se recepit. Neque sane tanti benefici memoriam, qui fuit hominis candor, apud se se diuturnitate extabescere poslus est Beryllus: sed eam sequentibus deinde annis recoluit, & scriptis ad Originem Epistolis testatus est. Haec cum Synodi Actis, aliisque huius virti monumentis multo post servata & doctorum lectione usurpatæ sunt, sed temporis demum vetustate intercederunt.

IX. Annus Christi 244, qui fuit Originis 59, Gordiano sextum iam annum imperanti heresiis fuit: nam postquam eius locum per summam perfidiam invasit Philippus, vitam ei statim pari seelere exhaustus. Sed concepta facinora poenitentia emendaſe, & ad Christi quoque partes transisse Historici quidam Christiani, uti mox dicturi fumus, prodiderunt. Vtq[ue] est, tertium iam imperij eo agente annum Ecclesiaz Alexandrinaz administrationem capessivit Dionysius ille, quem Alexandriae Origenes praceptor olim informaverat, mortuo Heraclio Origenis & ipso discipulo, postquam Alexandrinum Episcopatum per multos annos tenuit. Annorum octodecim numerum definie Eusebius in Chronico, sexdecim in Historia: verum pro iugis, aliquia exemplaria prætulisse iugis, vel ita certe